

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 758

Ἔτος ΛΓ'.

Ἰανουάριος 1979 (Π Ο. Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

Ἡ Ἦγεςία τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατερχομένη πρὸς τὴν παραλίαν διὰ τὴν κα-
τάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μέγα πλῆθος λαοῦ ἀκολουθεῖ τοὺς προπορευομένους Ἀρχιερεῖς μας καὶ τὸν ἱε-
ρὸν κλῆρον.

ΕΝΑΣ ΨΥΧΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων . . .

Υπάρχουν στιγμές στην ζωή του ανθρώπου, λέει κάποιος μεγάλος Φιλόσοφος, που αξίζουν ελόκληρη αιωνιότητα, μια πλημμυρισμένη γλυκειά ανάμνηση, μια ιδιαίτερη, ιερή συγκίνηση που διακρατείται ἐφ' ὅρου ζωής. Τέτοιες στιγμές, Θείες και ανυπέροχτες στιγμές έζησαν οί Γ.Ο.Χ. Ελλάδος κατά τὰ "Άγια Θεοφάνεια τοῦ 1979...

Ὡς πρὸς τὴν μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν Βυζαντινὴν Τάξιν, ἡ τελετὴ ἦταν μοναδική καὶ ὡς πρὸς τὴν συρροὴν θρησκευόντος λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν σημείων

τῆς Ἀττικοβοιωτίας ἦσαν ἀνευ προηγούμενου, ἀλλὰ καὶ ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

Παρασκευὴ πρωΐ, τῆς 6ης/19ης Ἰανουαρίου 1979, ἡ μεγαλόπρεπη γιορτὴ ἀρχίζει μὲ Πανηγυρικοὺς Ἀρχιερατικοὺς συλλειτουργοὺς στὸν Ἱερόν Ναόν τῆς ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ στὴν Καλλιπόλιν Πειραιῶς, ὅπου ἐπικρατεῖ ἀπὸ τίς πρώτες στιγμές τὸ ἀδιαχώρητον, λόγω τῆς ἀθρόας προσελεύσεως τῶν χριστιανῶν. Ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σα-

Οί Ἀρχιερεῖς μας περιστοιχούμενοι ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου καὶ λαοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν Ἱερόν Ναόν διὰ νὰ τεθοῦν ἐπικεφαλῆς τῆς πομπῆς.

λαμίνος κ.κ. Γερωντίου συμπαραστατούμενου υπό των ευλαβεστάτων ιερομονάχων Καλλιοπίου Γιαννακονλοπούλου, Τακτικού Παπαδέλλη, Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ, Καλλινίκου Θεοδοσίου, τοῦ ἱερέως Νικολάου Δεσποτίδη καὶ τοῦ Διακόνου Ἀξαρία.

Στὴν Θεία Λειτουργίᾳ, οἱ Καλλικέλαδοι Ἀρχόντες Πρωτοφάλλται μας, κ.κ. Σημεωνίδης καὶ Κουκουλάκης, ἀποδίδουν ἀριστα καὶ συναρπαστικὰ τὴν ἀθάνατην Βυζαντινὴν Ψαλμωδίαν καὶ μεταφέρουν τὶς πιστὰς ψυχὰς σὲ ὕψη ἐξωγήγιναν. Ἡ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία τελειώνει γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἱερὰ λιτανευτικὴ πομπή.

Ἐξέρχονται ἅπαντες ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἡ στιγμὴ ἄκρως συγκλονιστικὴ πὺλ γαμίζει κάθε ψυχὴ ἀπὸ δέος καὶ συγκίνησιν, λὲς καὶ ἀνοίγουν οἱ Οὐρανοί.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἀποδεικνύει ἀλάνθαστα, ἀκόμῃ μιὰ φορὰ, ἀλλὰ καὶ ἀδιάφυστα ὅτι, δὲν πεθαίνει, δὲν σκλαδώνεται, δὲν ἀφανίζεται, δὲν πέφτει, γιατί, ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ἰδέα ἀσύλληπτη καὶ ἀθάνατη...

Οἱ κυριεῖς συνθήκες συμβάλλουν ὅλως ἰδιαιτέρως εὐνοϊκὰ, παρὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν τρομακτικὴ καὶ καταστρεπτικὴ κακοκαιρία, οὕτως ὥστε, ἡ ἀλησμόνητη τελετὴ τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ νὰ παρουσιάξῃ ὄγκον πρωτοφανῆ καὶ παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας. Πλησιόχωροι δρόμοι καὶ γύρω πλατείες εἶναι κατάμεστοι ἐνθουσιῶντος κόσμου Γ.Ο.Χ...

Μία συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Τάξεως καὶ Τελεταρχίας ἀποτελούμενη ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν ἀδελφῶν, κ.κ. Κ. Κόμιου, Α. Ζούλια, Σ. Κιούση, Γ. Θανάση, Α. Νικολοπούλου, Δ. Λουθάρου, Χ. Καλιανιώτη, Θ. Κανακάκη, Δ. Στέλλα καὶ ἄλλων πολλῶν τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διαφεύγουν τῆς μνήμης μας τὴν στιγμὴν ταύτην, καταβάλλουν πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν γιὰ τὴν τήρησιν τῆς Τάξεως, ἐνῶ τὰ εὐσυνείδητα καὶ εὐγενῆ Ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, συμβάλλουν οὐσιαστικὰ σ' αὐτό. Ὁ εἰς τὰς ἐπάλξεις ἀκαταπόνητος σὲ δραστηριότητα καὶ ἔργα ἀγάπης, παλαίμαχος ἀγωνιστής, πατὴρ Μερκούριος Καλοσκάμης εἶχεν μὲ τόσην ἐπιτυχίαν ἀναλάβει τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πανηγυρικὴν διακόσμειν τοῦ Ναοῦ τῆς ΥΠΑΝΑΝΤΗΣ. Τοῦ ἀξίζουν θερμὰ καὶ εὐκαιρινὰ συγχαρητήρια.

Κατὰ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα τῆς Καταδύσεως, προπορεύεται ἡ ἀρίστη σὲ μουσικότητα, Μουσικὴ, ἀκολουθεῖ ἓνα πλῆθος ἀπαστραπτόντων Ἐξαπτεφύγων μὲ πολὺχρωμα Βυζαντινὰ Λάβαρα καὶ πλῆθος ἀναπεπταμένων Σημαίων Σωματείων καὶ Κατηχητικῶν. Προηγεῖται τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τοῦ π. Διονυσίου Καλάργυρου, νεάνιδες μὲ τὶς θρυλικὰς καὶ τετιμημένους Ἑλληνικὰς τοπικὰς στολὰς ὡς καὶ νεάνιδας μὲ ὠραιότατας στολὰς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς δραστηριότητος κατηχητρίας Δίδου Εὐθυμίας Σπανοῦ.

Νὰ καὶ μερικαὶ νέαι μας, εὐσταεῖς μὲ τὴν στολὴν τοῦ ἀθανάτου τοσλιὰ πὺλ προκαλοῦν θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ εὐχὴν συγκινήσεως.

Καὶ τώρα, τὸ πλῆθος τοῦ ἱεροῦ χοροῦ τῶν Ἱε-

Ἐνα ἀκόμῃ στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τοῦ παρευρεθέντος λαοῦ.

ροφαλτῶν μας μὲ προέχοντας τοὺς κ.κ. Κουκουλάκη, Σημεωνίδη καὶ Ε. Τούτουζα.

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἱερὴ Παρεμβολή, σὲ τριστοιχία, τῶν ἀκλονήτων Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, τῶν ἀγγελικῶν αὐτῶν ταγμάτων μας, τῶν ἀπαρνησμένων τὰ φροῦδα ἐγκόσμια πράγματα καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν μόνον μέσων, κόπων καὶ κωστικῶν ἰδρώτων, ἐθιμοεργημάτων τὶς ὑπέροχες θρησκευτικὰς ἐπάλξεις καὶ ὁδοὺς, τὰ μοναστήρια μας, πὺλ προκαλοῦν τὸ θάμβος γιὰ τὴν Τάξιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν καὶ πὺλ ἀποτελοῦν τὴν θρησκευτικὴν υπερφηάνειαν τοῦ Ἀγῶνος μας καὶ τὸ Ἱερὸν Καταφύγιον τῶν διψόντων γιὰ ψυχικὴν γαλήνην καὶ ἐσωτερικὴν ἀναγέννησιν.

Ἀκολουθοῦν τώρα οἱ μεγάλοι Τελετάρχαι τῆς τελετῆς ραβδόκρατοῦντες, Πανοσιολογιώτατοι ἀρχιμανδρίται πατέρες, Θεόφιλος Τσίρμπας Πρωτοσύγκελλος - Πραγματεὺς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, Μερκούριος Καλοσκάμης, Γερμανὸς Ἀθανασίου, Ἀθανάσιος Χαραλαμπίδης, Καλλίνικος Σαραντόπουλος καὶ Βικέντιος Μαλαματένιος, πλαισιούμενοι ἐκατέρωθεν αὐτῶν ἀπὸ τὴν διστοιχία τοῦ Τιμίου καὶ Φιλοχρίστου Πρεσβυτερίου μας τῶν ἀληθινὰ αὐτῶν ἀλτρούιστῶν ἀγωνιστῶν πρεσβυτέρων μας καὶ Ἱερομονάχων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ «ἄλλας τῆς γῆς» μὲ τὸ ὅποιον «ἀ-

λίσκονται» οί φυγάς γιά νά ἀποφεύγουν τήν φυ-
κήν σήφιν.

Ναί, ὁ Ἱερός μας Κλήρος, οἱ Θεηγόροι Ὀπλί-
ται τῆς Παρτάξεως Κυρίου, ἀγωνίζονται σκληρά
μέχρι ἐκκληρωτικῆς ἐλευθερώσεως στόν ὅριον τῆς
ἀγάπης τῆς ἀγιωτάτης μας Ὀρθοδοξίας. Οἱ προσφι-
λέστατοι Παπᾶδες μας γεμίζουν τήν καρδιά τοῦ πι-
στοῦ Γ.Ο.Χ. μέ τόν ἀγιασμόν καί τήν Θεῖαν Χάριν
γιά νά συνεχίσῃ τήν δύσκολη πορεία τῆς ζωῆς του...

Καί τώρα φαίνονται τά Μέλη τῆς Ἀγίας καί
Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου μέ προσάρχοντα τόν Μακα-
ριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης
Ἑλλάδος Κύριον Κύριον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀ' πλαισιούμενον
παρά τῶν Σεδασιμωτάτων Συνδικῶν Συνέδρων, Μη-
τροπολιτῶν, Παιραιῶς καί Σαλαμίνος κ.κ. Γεροντίου,
Κορινθίας κ. κ. Καλλίστου, Εὐρύπου καί Εὐδοίας κ.
κ. Παΐσιου, Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντωνίου.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Σεπτῆς μας Ἱεραρχίας, τῶν
πεφύλημένων Ἡγετῶν τοῦ Ἱεροῦ μας Ἀγῶνος προ-
καλεῖ ὅπως ἰδιαίτετην συγκίνησιν τοῦ ἀπειροπλήθους
εὐσεβοῦς Ποιμνίου μας τὸ ὅποιον εἶναι ΛΔΙΑΡΡΗ-
ΚΤΑ συνδεδεμένον φυγικά μαζί Του... Ἔπονται οἱ
τιμήσαντες καί λαμπρύναντες μέ τήν παρουσίαν των,
τήν ἱερὰν Τελετὴν Ἀρχόντες καί ἐπαύοντες τοῦ Κρά-
τους, Βουλευταί κ.κ. Κρίκος Ἀ., Τραγάκης Ἰ. Κα-
τσαράδος Ἰω., Γ. Μπουγάς, Εὐάγ. Ἀνερούσης, Δ.

Φράγκος, Α. Κατσιγιάννης, Α. Μιχαλάκης, Φ. Χρη-
ματόπουλος Γ. Γρη. τῆς Βουλῆς κ. Ἀ. Νεράντζης,
οἱ πολιτευταὶ Βουγιουκλάκης, Ἡ. Παπαδάκης, Στυλ.,
Σκούρας, Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Νικήτ. Ἀναγνωστό-
πουλος, Νομικός Σύμβουλος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος,
οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι Πειραιῶς Παν. Βρόντος, Δ.
Πίττας, οἱ κ.κ. Χρ. Ρήγας, Λεούσης, Γ. Βουγιουκλά-
κης, Π. Χρονᾶς ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου «Πανα-
γία ἡ ὁδηγήτρια», ὡς καί ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα,
τά ὅποια διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τήν λαμ-
πρὰν ταύτην ἑορτήν, καί κατακλείεται ἡ ὁλὴ Πομπή,
μέ τήν πρωτοφανή λαοθάλασσαν τοῦ Θρησκευόντος ἀ-
κλονήτως Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τῶν Γ.Ο.Χ.

Στὴν Φρεαττύδα, καί ἐπάνω στὴν ἐξέδραν, ὁ
Ἱερός μας Κλήρος ἀναπέμπει τίς εἰδικές τῆς ἡμέ-
ρας εὐχές καί δεήσεις καί ἐκκληροῦται ὁ Μέγας
Ἀγιασμός.

Ὁ Μακαριώτατος καταβύει τὸν τίμιον Σταυρὸν
στὴ θάλασσαν «Ὡ ν Ἰ ο ρ θ ἄ ν η ὁ α π τ ι ζ ο-
μέ ν ο υ σ ο υ Κ ύ ρ ι ε...». Οἱ Οὐρανοὶ ἀληθι-
νὰ ἀνοίγουν! Λάμπει ἡ φύσις καί ὁ Θεάνθρωπος εἰ-
σέρχεται στὰ Ἰορδάνεια Ρεῖθρα... Ὁ Πατήρ - Θεὸς
ἀποκαλύπτει τὴν Φύσιν τοῦ Θεοῦ - Υἱοῦ καθὼς καί
τὴν ιδιότητά Του καί τὸ Πανάγιον Πνεῦμα καθαγιά-
ζει τὸ Σύμπαν. Πάλλευκα περιστέρια σκορπίζονται,
ἄριστοι συμβολισμοὶ τῆς Ἡμέρας καί πετοῦν αὐτὰ
ψηλά, ἐνθ' ἐκκωφαντικοὶ συριγμοὶ προσωρηγημένων

Τὴν σεμνότητα καί τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς τελετῆς τῆς Καταβύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐ-
τόκισεν ἡ ἐμφάνισις τῆς Σεπτῆς μας Ἱεραρχίας.

πλοίων θονοῦν τὴν ἀτιμόσφαιραν...

Χαρά, ἀγαλλίασις, συγκίνησις καὶ εὐχὴς μὲ δάκρυα θρησκευτικῆς ὑπερηφανείας συμπληρώνουν καὶ κορυφώνουν τὴν ἀνεκλάλητη χαρὰ τῆς ἡμέρας. Ποῦ νὰ ῥεθῇ Δημοσθένειος γλώσσα νὰ ἐξιστορήσῃ περὶ πάντως τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας; Ποῦ Λυσίαι καὶ Κικέρωνες νὰ περιγράψουν τὸν ἀνυπερέβλητον μεγαλεῖον τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος; Ὅλοι ἀγάλονται, ἀπὸ τοῦ Μακαριωτάτου μέχρι τοῦ μικροτέρου παιδιοῦ.

Γιατὶ ὅλοι ζοῦν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐκ βάθρων εὐχονται νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐπιστροφή καὶ ἡ μετάνοια τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας στοὺς κόλπους τῆς ἀρχαιοπαραδότου Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ὅλη τελετὴ ἀπέδειξεν γιὰ μὰ ἀκόμη φορά πῶς ἡ Ἱερὰ Παρεμβολὴ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὅχι μόνον δὲν ἐλαττοῦται, ἀλλὰ ΥΠΕΡΑΠΙΣΤΑΣΙΑΣΘΗΚΕ μὲ ἀκαταμάχητον τὴν θέλησίν του νὰ κρατήσῃ ἀκαπεπταμένην τὴν Σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας, γιατί πιστεύει σ' Αὐτὴν καὶ γιατί ἡ Δύναμις τῆς εἶναι ἀνεξάντλητη, καταπληκτικὴ. Καὶ ὅσον θὰ ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ πυρακτωμένες καρδιές τῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν ἱερὴ φλόγα τῆς Ὁρθοδοξίας τόσο καὶ περισσότερον θὰ μεγαλύνεται ὁ Ἱερὸς Ἀγῶνας μας γιὰ νὰ φθάσῃ

στὴν τελικὴν ΝΙΚΗΝ.

Ὁ Μακαριωτάτος μας κ.κ. Αὐξέντιος, θαυμάτα καὶ ἐκδηλὰ συγκινημένος εὐχαρίστησε θερμὰ καὶ ἐλόγησε τοὺς Ἐπιστήμους, τοὺς συμβαλλόντας στὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεγαλειώδους Ἐορτῆς καὶ τὸν Περιεστῶτα Λαὸν εὐχόμενος σ' αὐτὸν τὰ δέοντα, ἐνῶ συγχρόνως ἐξεφώνησεν τὸν κάτωθι πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐν μέσῳ παντελοῦς σιγῆς καὶ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος.

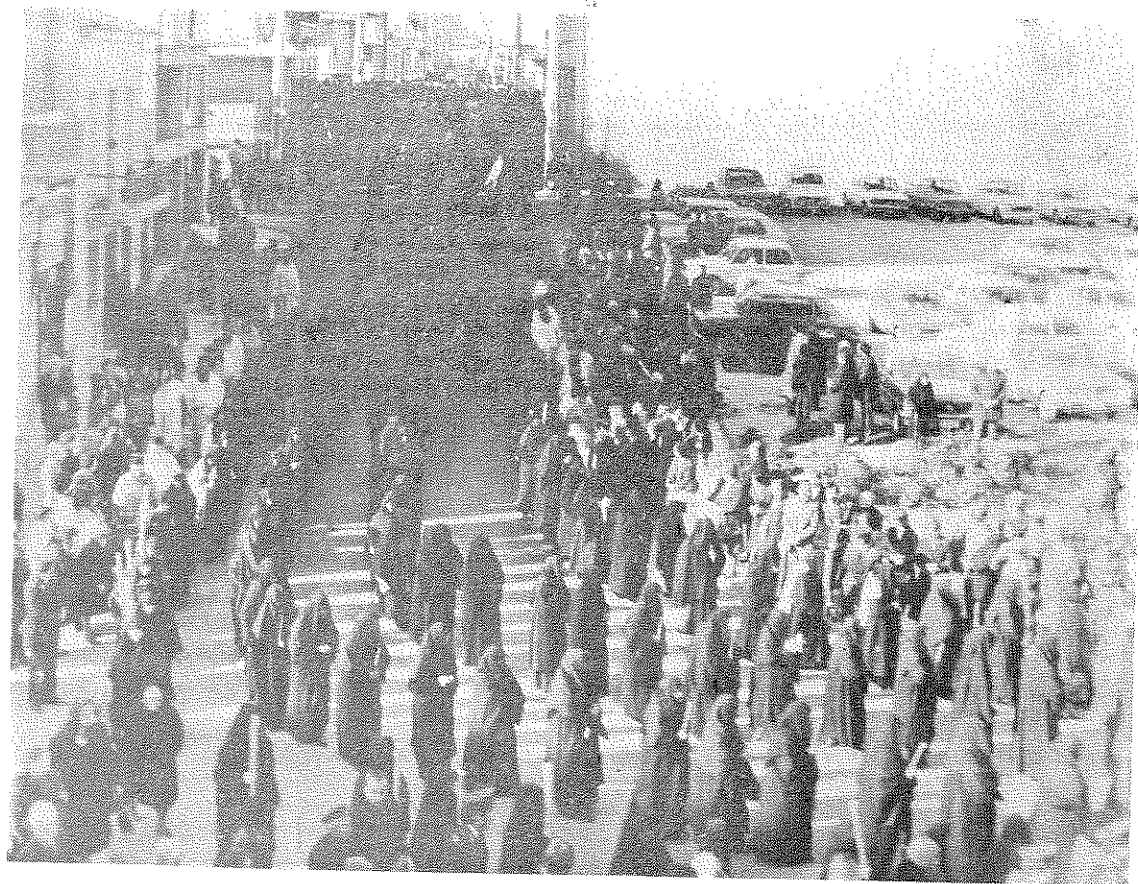
Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΣ

«Ἐν ταῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ὑορδάνου, γεγονὸς ὁ Κύριος τῇ Ἰωάννῃ ἐκδοᾷ, μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με, σῶται γάρ ἡμῶ Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον».

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Αἰδέσμιον καὶ Τύμιον Πρεσβυτέριον,

Σειμοπρεπὲς Χορεία τῶν Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν.

Τήμιοι Ἀρχόντες καὶ Περιούσιοι Λαὸ τοῦ Κυ-

Τὸ καύχημα καὶ κλέος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ἡ σεμνὴ παρεμβολὴ τῶν Μοναζουσῶν.

ρίου, και πάλιν προσήλθμεν προθύμως ἐν τῇ ἀγαλλομένῳ σήμερον Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἵνα ἀποθαυμάσωμεν ἐν τοῖς ρεῖθροις αὐτοῦ τὴν Φωτοδόλον παρουσίαν τῆς Μιᾶς, Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαφρέτου Τριάδος καὶ ἐορτάσωμεν τὴν Θεῖαν Ἐπιφάνειαν καὶ λάβωμεν τὸν ἁγιασμόν καὶ τὸν φωτισμόν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φῶς, Θεῖον καὶ Ἀνέσπερον — ἐξ οὗ ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἡ πανευφρόσυνος, ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ καλεῖται — ἐπὶ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην.

Φῶς, διὰ τὸν φωτισμόν τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας, Φῶς Θεῖον διὰ τὴν θαλπωρὴν τῶν ταραγμένων συνειδήσεων, Φῶς διὰ τὴν χαλύδδωσιν τῆς θυνάμειος καὶ τῆς θελήσεως τοῦ χαρακτήρος, Φῶς διὰ τὸν ὁραϊσμόν τῆς νέας κατὰ Χριστόν, τὸν Βαπτισθέντα Κύριον, πολιτείας, Φῶς, ὡς νέον Πνεῦμα καὶ πορεία ζωῆς καὶ ὡς παλμὸς ἔντονος τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς τετραγμένης ἀνθρωπότητος.

Καὶ λελαμπρυσμένοι καὶ κατηγγλαῖσμένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τούτου καὶ ἀπλέτου καὶ ἐκπάρχου Φωτὸς ὅπερ κατηύγασεν τὸν Θεοδόχον Ἰορδάνην, ἃς συνεχίσωμεν ἐν εἰλικρινεῖ ἀδελφικῇ συμποσίᾳ καὶ ἀγάπῃ, τὸν δρόμον τῆς Χάριτος, τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας, τὸν δρόμον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν ὁποῖον διὰ τῶν πολλῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν αὐτῶν,

ἐγράψαν καὶ ἐκράτησαν ἀπαραβίαστον, οἱ Ὅσοι καὶ ἄγιοι Πατέρες καὶ Θεοφόροι Διδάσκαλοι ἡμῶν τῶν ὁποίων τὰ πνεύματα ὑπερίπτανται ὑπεράνω τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐπιτηδεύσεως.

Διότι, ἡ ἐν μορφῇ λαοθαλάσσης πανηγυρικῆς παρουσίας ἡμῶν ἀπάντων, εἰς τὴν φιλόξενον ταύτην γωνίαν τῆς Πευραϊκῆς Γῆς, σκοπὸν ἔχει, ἀφ' ἐνὸς μὲν, νὰ καθομολογήσωμεν ὅτι ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΚΡΙΒΩΣ εἶναι ἡ καγονικὴ Ὁρθόδοξος ἐορτὴ καὶ πανήγυρις τῶν Φώτων, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ διατρανώσωμεν τὴν ἐμμεμονὴν ἡμῶν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς Γνησίας Πίστεως καὶ τῆς ἀπολύτου ἀφασσιώσεως ἡμῶν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν ὁποίαν ὑπάρχει τὸ ἑκατομμύριον ψυχῶν ἐν Ἑλλάδι, εὐσεβῶν πιστῶν καθομολογοῦν καὶ ἀκολουθοῦν ἀνεὺ οὐδεμιᾶς προσθαφαιρέσεως ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῆς.

Πόθος δὲ πάντων τῶν τέκνων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐπαναφορὰ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν τοῦ Πατροπαράδοτου Ἐορτολογίου δι' οὗ σὺν Θεῷ θὰ δυνηθῇ ἡ Χριστοφόρος Πατρίς ἡμῶν νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐνωμένα καὶ αὐτὴς τὰ τέκνα τῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐνώσεως θὰ κατασιγήσουν τὰ πάθη καὶ αἱ διαιρέσεις ἐνῶ αἱ ποικιλώνημοι αἵρέσεις καὶ δοξασταὶ αἵτινες σήμερον ὀργιάζουν εἰς ἔαρος τῆς διχασμένης

Χιλιάδες πιστῶν ἀκολουθοῦν μετὰ εὐλάβειαν τὴν Ἱερὰν Πομπήν.

Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν θὰ εὐρεθοῦν πρὸ ἐνὸς ἀδιαπεράστου τείχους Πίστεως καὶ θὰ ἐξουθενωθοῦν.

Ἡμεῖς σήμερον κατὰ τὴν πανίερον ταύτην ἡμέραν τῶν Φώτων καθ' ἣν ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καταδέχεται βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, διαγελούμεν καὶ πάλιν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν ὁδὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ μόχθων, μὴ πτοούμενοι πρὸ τῶν ποικίλων πειρασμῶν καὶ ἐνεργειῶν τοῦ ὑπεναντίου πρὸς διάλυσιν τῆς διὰ τῆς ἀγάπης ἐνώσεως ἡμῶν καὶ διαβεβαιούμεν τοὺς πάντας ὅτι ἀγωνιζόμεθα καὶ θὰ ἀγωνιζόμεθα ἀνυποχωρήτως διὰ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν τοῦ ἀπὸ αἰώνων Παρτοπαράδοτου Ἐορτολογίου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνενωθῇ ἅπαντα ἡ φιλότιμη Πατρίς ἡμῶν καὶ θὰ ὑποχωρήσουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως.

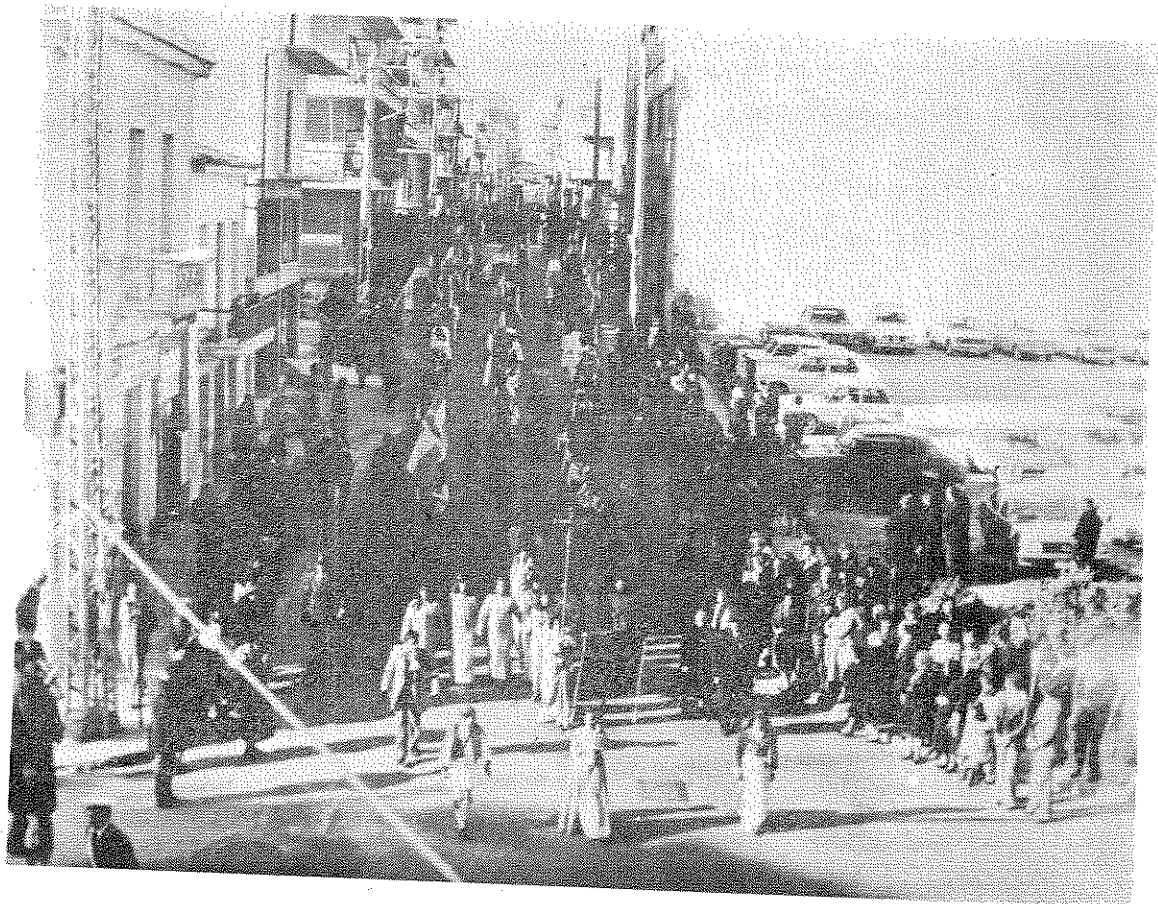
Διὰ τοῦτο ἐπιστέφοντες τὴν μικρὰν ταύτην ἐρτίον προσκλιάν ἡμῶν ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὰ πιστὰ καὶ προσφιλῆ τέκνα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος λέγοντες: Μείνατε ἐδραιωμένοι εἰς τὴν Χάριν καὶ τὴν Δωρεάν τῆς Πίστεως ἡμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπήτὰ καὶ περιπόθητα. Ἀκολουθοῦμεν τὴν ἀνόθευτον καὶ ἀμικτὴν Ὁρθοδοξίαν. Κρατήσατε διὰ τοῦτο καὶ τὰς καρδίας σας μακρὰν τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δολιο-

τήτων τοῦ ὑπεναντίου.

Κλείσατε τὰ ὄτα τῆς ψυχῆς εἰς τὰς συγχρόνους — τυχόν — σειρήνας, διχασμοῦ, παρακοῆς καὶ ἀποστασίας. Διότι αὕτη θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερα νίκη τοῦ πειρασμοῦ. Χορῆτε καὶ χαμαρώσατε τὴν ἀλματώδη πρόδον τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμῶν κατακτώσης ὁσημέραι ἔδαφος. Ἰδοὺ! Μηνύματα θερμῆς παρακλήσεως, ἐξ ὧν τῶν σημείων τῶν πάντε Ἡπεύρων, καταφθάνουν διὰ συγκινητικῆς φωνῆς αἰτουμένων τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν ἀνόθευτον, τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν, τὴν ὁποίαν διὰ μυρίων κόπων καὶ ἀγώνων διατηροῦμεν ἡμεῖς.

Ἰδοὺ ἡ γοητὴ φωνὴ «Διαβάς... δοθήθῃσιν ἡμῖν». Αἰσθήσεις τοσαύτης καὶ τοιαύτης ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς, ὥστε, τὴν ἱερὰν ταύτην κομιδὴν ἡμέτερον ἀποθανατίζει τὴν στιγμὴν ταύτην πλήρες τηλεοπτικὸν δίκτυον Ἐθνικοῦ προγράμματος τῆς χώρας ταύτης, ἵνα, οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ἐν μέσῳ μυριάδων αἰρέσεων ζῶντες, ἐνισχυθοῦν ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ ἀγῶνι καὶ φρονήματι αὐτῶν.

Δραττέμεθα δὲ τῆς χαρᾶς τῆς σήμερον ἵνα ἐκ τῆς ὑπευθύνου ταύτης θέσεως ἡμῶν, εὐχαριστήσωμεν τὰ προσήκοντα εἰς τὰς εὐσεβεῖς Δημοτικὰς Ἀρχὰς

Με ἀπόλυτον τάξιν ἡ Ἱερὰ πομπὴ κατέρχεται πρὸς τὸν τόπον τῆς Καταδύσεως.

Πειραιώς, διὰ πᾶσαν παρασχεθεῖσαν διευκόλυνσιν αὐτῶν, τοὺς ἀξιολόγους κοινοβουλευτικούς Ἀρχοντας διότι διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν, προσδίδουν ἰδιαίτε-
ραν λαμπρότητα εἰς τὴν καθόλου ἑορτήν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν λησιμονοῦμεν τὴν συμπαράστασιν αὐτῶν εἰς
πολλὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ ἑεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Ὡσαύτως εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἀπάσας τὰς
Στρατιωτικάς, Λιμενικάς καὶ Ἀστυνομικάς Ἀρχάς
Πειραιώς, διὰ τὴν ἐν τῷ μέρει αὐτῶν, συμβολὴν πρὸς
ἐπιτυχίαν τῆς ἑερας ταύτης πανηγυρικῆς συνάξεως
ἡμῶν.

Ἐπίσης θερμῶς εὐχαριστοῦμεν ἅπαντα τὸν ἑε-
ρὸν ἡμῶν Κλήρον, τὰς Μοναστικάς Ἀδελφότητες διὰ
τὴν λαμπρὰν συμμετοχὴν αὐτῶν ὥς καὶ ἅπαν τὸ Χρι-
στόλεκτον Πλήρομα τῆς ἀγιωτάτης καθ' ἡμᾶς Ἐκ-
κλησίας διὰ τὴν εὐσεβὴ καὶ λίαν ἐπιτυχὴ συμμετοχὴν
εἰς τὴν λαμπρὰν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν ταύτην.

Ἰδιαίτερώς δὲ συγχαίρομεν καὶ ἀπονέμομεν τὴν
Συνοδικὴν εὐλογίαν πρὸς τοὺς συμβαλλόντας καὶ τε-
λετάρχας τῆς ἑορτῆς διὰ τὰς φιλοτίμους προσπάθει-
ας τῶν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ εὐταξίας.

Πρὸς δὲ τοὺς μακρὰν εὐρισκομένους ἀγωνιστάς

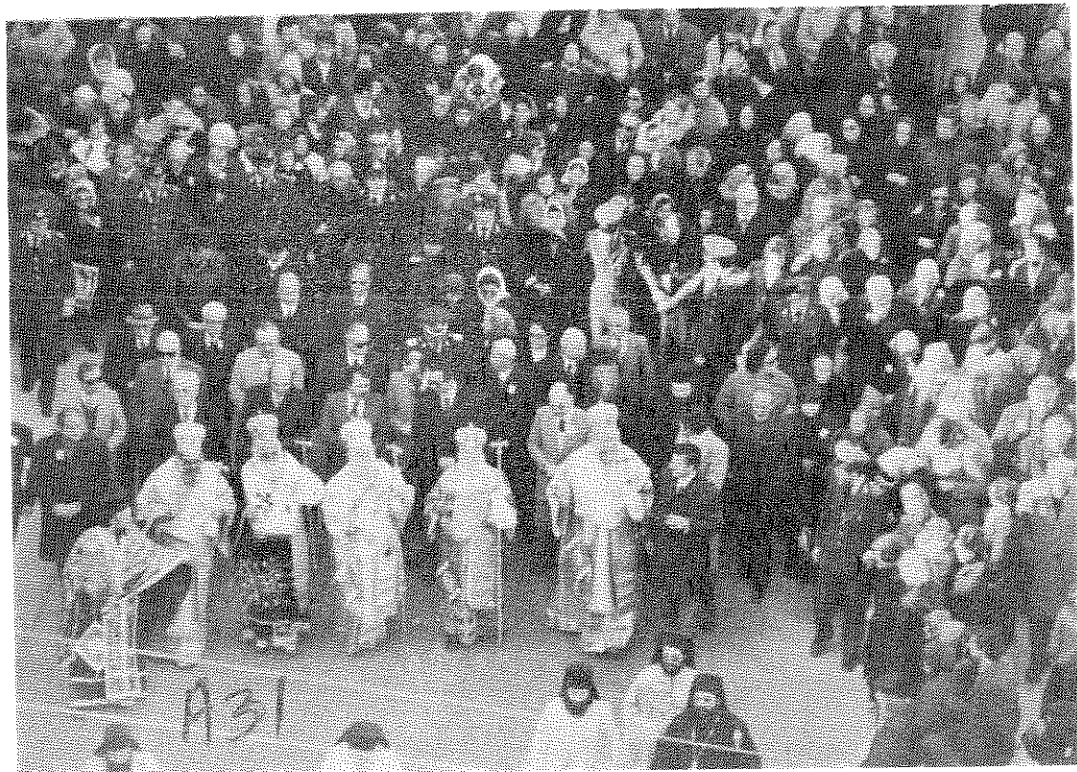
Γνησίους Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς διαδιδάσκωμεν τὰς
εὐχὰς καὶ εὐλογίας συμπάσης τῆς σεπτῆς Ἡμῶν
Ἱεραρχίας ἀπευθυνόμενοι ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ ἐν
Ἱερῶν ἡμῶν ἑορτῶν Κύριος δοφῇται αὐτοῖς πλοῦσιον
τὸν θεῖον καὶ Ἀνέσπερον Φωτισμὸν Αὐτοῦ, πρὸς ἀ-
νεμπόδιστον πραγμάτωσιν ὅλων τῶν εὐγενῶν καὶ ἱε-
ρῶν αὐτῶν πόθων.

Ἐγγραφον ἐν Παιτρικῇ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῷ
Ἀρχιεπισκοπικῷ Ὁίκῳ, τῇ 4/17 Ἰανουαρίου 1979.

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Γ.Ο.Χ.

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Μετὰ τὴν συγκινητικὴν προσλαλίαν τοῦ Μα-
καριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου, ὁ
ἐνθερμος φίλος καὶ ὑποστηρικτὴς τοῦ Ἀγῶνος μας
Βουλευτὴς Κύριος Ἀθανάσιος Κρίκκος, ἐνθουσιασθεὶς
ἐκ τῆς ὅλης συγκλονιστικῆς συγκεντρώσεως τῶν χι-
λιῶδων πιστῶν ἐμμερόντων εἰς τὸ πατριὸν ἑορτολό-
γιον, ὤμιλησεν μετὰ πολλῆς θερμῆς καὶ ἐνθουσια-
σμοῦ διατρανώσας τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ εἰς τὸ δί-
καιον τοῦ ἡμετέρου Ἀγῶνος.

Τὸ ἀπροσμέτρητον εὐσεβὲς ποίμνιον ἀκολουθεῖ τοὺς ποιμένας του.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΑΘΩΩΣΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Μοναχικοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀχαρνῶν, ἡ υπόθεσις τοῦ ζηλωτοῦ καὶ ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδόξιας πανοσιολογιώτατου ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Ἀθανασίου Χαλαμπιδῆ, κτήτορος καὶ καθηγουμένου τοῦ ἐν Ἀχαρναῖς Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Ὁ Τίμιος Σταυρός», κατηγορουμένου ὅτι ἐτέλει μυστήρια βαπτίσεως καὶ γάμου ὡς παλαιοημερολογίτης κληρικὸς παρανόμως.

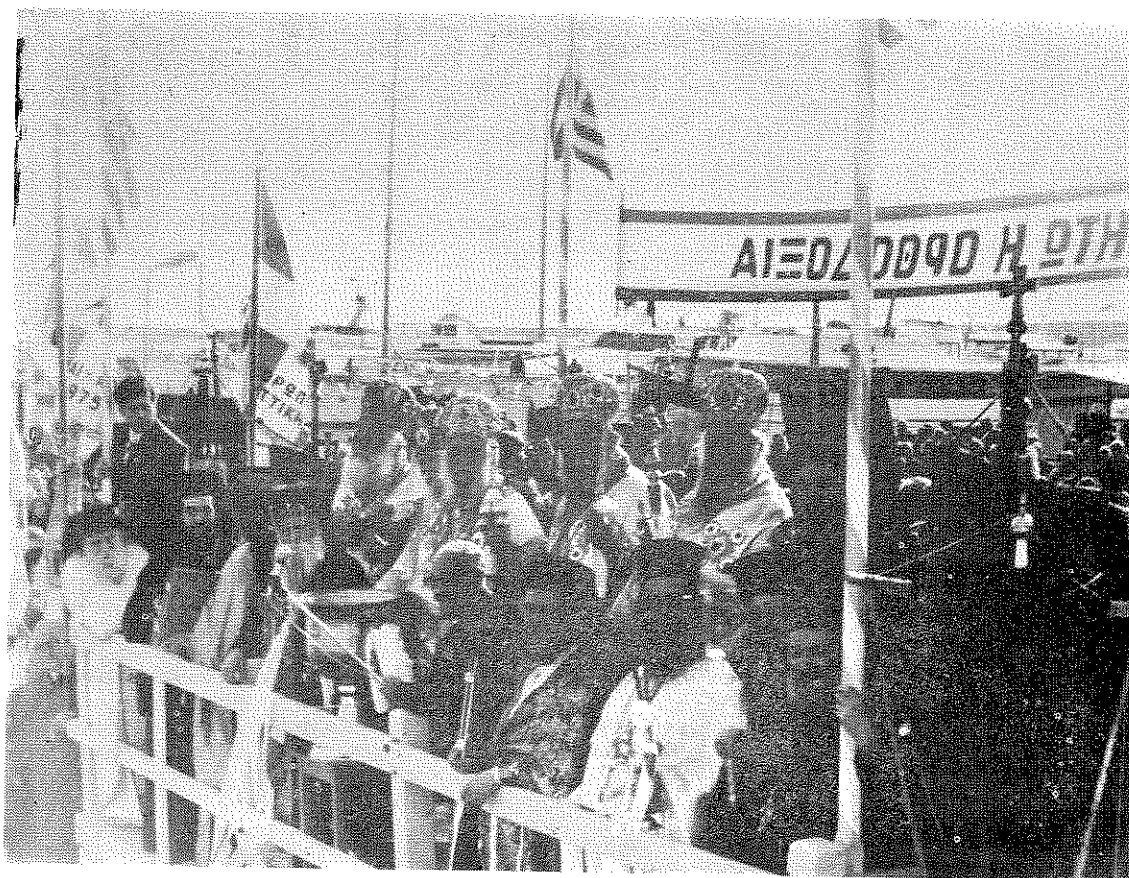
Ὁ σθεναρὸς καὶ ἔμπειρος συνήγορός του, ἔγκριτος δικηγόρος κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, διὰ σειρᾶς νομοκανονικῶν ἐπιχειρημάτων ἔπεισε τὸ Δικαστήριον ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται κληρικοὶ νομίμως καὶ ἐγκύριως, τελοῦν τὰ θεῖα Μυστήρια ὄντες κανονικοὶ κληρικοὶ ὡς χειροτονημένοι παρὰ κανονικῶν

παλαιοημερολογιτῶν ἀρχιερέων, ὡς ἀπεφάνθη, τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς δι' ἐμπεριστατημένου Βουλευματος, τιμῶντος τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην.

Κατόπιν τῆς θαυμασίας ἀγορεύσεώς του, τὸ Δικαστήριον ἠθώωσε πανηγυρικῶς τὸν κατηγορούμενον. Μάρτυς ὑπερασπίσεως παρέστη ὁ σεπτὸς προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὔξεντιος.

Ἡ ἐφημερίς μας, ἐν ἀγαλλιάσει ἀνακοινεῖ τὸ γεγονός καὶ συγχαίρει θερμότατα τὸν τε ἀθωωθέντα εὐλαβεστάτον καὶ μαχητικὸν πατέρα Ἀθανάσιον καὶ τὸν δυναμικὸν καὶ εὐδμήμονα περὶ τὸ παλαιοημερολογιακὸν ἀδελφὸν δικηγόρον κ. Ἀναγνωστόπουλον, ὁ ποῖος καὶ εἰς ἄλλας σχετικὰς δίκας ἔσχε τὸ αὐτὸ αἶσιον ἀποτέλεσμα.

Θ. Μ.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐπιτελοῦντες τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πιυρή

Ὁ Χριστός εἶπε: «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».

Ὁ ρ ο θ ο ξ ί α θά πει νὰ ὀρθοτομῇ κανεῖς τὸν «λόγον τῆς ἀληθείας» καὶ νὰ θαδίζῃ καθὼς ἐρμήνευσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἱ Πνευματοφόροι Ἅγιοι Πατέρες. Ἄν λοιπὸν ἐρεθίσαν «ἔξυπνοι λυκοποιμένες» καὶ «διέρρηξαν τοὺς δεσμοὺς» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν Ἱερὰ Παράδοσι καὶ ἐρρίξαν σὺνθημα: «ἀπαρρίψομεν ἀπ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν» (τῶν Ἁγ. Πατέρων δηλ.) καὶ καινοτόμησαν φέροντας καινούργιες θεωρίες, τότε αὐτοὶ δικαίως μποροῦν νὰ ὀνομασθῶν «νεοημερολογίτες» ἢ «καινοτόμοι». Ὅσοι ὅμως μένουσι στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Ἁγ. Πατέρων λεγόμενους «Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί» καὶ ὄχι «Παλαισημερολογίτες». Γι' αὐτοὺς ποὺ φωνάζουν ὅτι πνιγόμεστε σὲ 13 σταγόνες ἢ ὅτι δὲν ἔγινε ἀλλαγὴ ἀλλὰ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου κ.ἀ. παρόμοια — καὶ φαίνονται ἔτσι νὰ κόπτονται γιὰ τὴν «ἀλήθεια» ἐνῷ ὁρίσκονται στὴν πλάνη καὶ τὸ φέμα — ἡ ἀλήθεια εἶναι πολὺ πιυρή!

Τελευταία παρουσιάσθησαν κάποιοι Θεολόγοι καὶ θέλουν νὰ μᾶς φωτίσουν νὰ δοῦμε τὸ σωστὸ (!) δρόμο: μᾶς ὑποδεικνύουν νὰ ὑπαχθῶμε στὸ Ὅρος Σινὰ ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὸ τὸ Π. Ἑορτολόγιο. Ὅπως ὁ ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς μας Διάβολος θέλει παρέα στὸ αἰώνιο σκοτάδι γιὰ νὰ παρηγοριέται, ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὁρίσκονται στὸ σκοτάδι τῆς αἵρεσεως καὶ τῆς πλάνης δὲν μποροῦν νὰ βλέπουν Χριστιανούς σὲ ὅ λ α Ὁ ρ θ ο ξ ί ο υ ς, ποὺ νὰ μὴν δέχονται νεωτεριστικὴ τάση.

Τὸ φαινόμενο ὡστόσο αὐτὸ μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπαντήσουμε σὲ μιὰ πολυσυζητημένη ἐρώτηση: «Ἄν ἐπανελήθῃ τὸ παλαιὸ ἑορτολόγιο, τί θὰ κάνατε σεῖς οἱ Παλαισημερολογίτες;» Ἀπλούστατα, ἐπειδὴ πρέπει νὰ πειθαρχοῦμε στὴ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς συνειδήσεώς μας θὰ χαροῦμε γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ ἑορτολογίου ἂν ὅμως ἡ Ἐκκλησία τῶν Νεοημερολογιτῶν δὲν χωρίσει τίς εὐθύνες τῆς ἀπὸ τὸ Π.Σ.Ε. καὶ τὴν Παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ἐπαναφορὰ στὸ πατρίο ἑορτολόγιο εἶναι μάταιη. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους λόγους ποὺ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχουμε μυστηριακὴ ἐπικοινωνία μετὰ ὅσες Ἐκκλησίες ἀκολουθοῦν τὸ Π. Ἑορτολόγιο, ἀνήκουν ὅμως στὴν Οἰκουμενιστικὴ αἵρεσι.

Γιὰ ὅσους ἀγνοοῦν τὸν ὅρο Π.Σ.Ε., θεωροῦμε σωστὸ νὰ ἐξηγήσουμε πῶς πρόκειται γιὰ τὸ Παγκόσμιον Συμβόλιον Ἐκκλησιῶν, δηλ. τοῦ Ἀντιχρίστου. Γιατί ὁ Χριστὸς μιὰ Ἐκκλησίαν θεμελίωσε καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ πιστεύουμε «Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Ἄρα οἱ Ἐκκλησίες ποὺ ἀνήκουν στὸ Π.Σ. δὲν εἶναι τοῦ Χρι-

στοῦ ἀλλὰ αἰρετικές, σκοτεινὰ κατασκευάσματα τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετέχει στὸ Π.Σ.Ε., πιστεύει ἐπομένως, ὅπως ὅλες οἱ ὑπόλοιπες Ἐκκλησίες — μέλη, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι θρυματισμένη καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἀπὸ τὰ πάμπολλα κομμάτια τῆς! Ἡ καινοτομία τοῦ Ἑορτολογίου εἶναι μεγάλῃ. Τὸ νοιώθει ὡστόσο κανεὶς σὰν παιδικὸ σχεδὸν σφάλμα μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια θλασφημία. Γι' αὐτὸ, ὅσοι προσπαθεῖτε νὰ μᾶς χειραγωγήσετε ἀνοίγοντας διαλόγους καὶ μυθήματα νὰ μάθουμε ὅτι δὲν ἀλλάξατε ἀλλὰ διορθώσατε τὸ ἡμερολόγιο, μάθετε ὅτι οἱ 13 σταγόνες τοῦ ὠκεανοῦ εἶναι 13 σταγόνες θανατηφόρο δηλητήριον τοῦ Πάπα γιὰ νὰ θανατώνῃ κάθε ὀρθόδοξον ψυχὴν ποὺ θὰ τὸ δέχεται. Μάθετε ἀκόμη ὅτι ἡ... ποὺ ἔγινε ἦταν τὸ πρῶτον ἔθιμα γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν ἄλλα, μεγαλύτερα καὶ καταστρεπτικώτερα.

Πολλοὶ κληρικοὶ τοῦ «καινοῦ» (καὶ κενοῦ) ἑορτολογίου ἀναπαύουν τὴ συνειδήσιν αὐτοῦς μετὰ τὸ νὰ νομίζουν ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν πιστεύουν τέτοιες θεωρίες οὔτε θὰ δεχθοῦν νὰ συλλειτουργήσουν μετὰ αἰρετικούς. Μπορεῖ αὐτοὶ νὰνα μορφωμένοι καὶ Θεολόγοι; ἢ μόρφωση ὅμως καὶ ἡ θεολογία τους εἶναι δέσμιες στὸ πνεῦμα τοῦ «αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπατεῖνος»; εἶναι δοῦλοι στὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. «Γνώσεσθε τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» καὶ «ἀλήθεια» εἶναι ὅτι ἀνήκοντες κανεῖς σὲ μιὰ Ἐκκλησίαν ποὺ δὲ λογαριάζει «φραγμούς» καὶ «ὄρια Ἁγίων Πατέρων» εἶναι «ἔξω» ἀπὸ τὴν «Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν — αἰρετικὸν Π.Σ.Ε. ἔρχεται ὁ Πάπας. Τί θὰ γίνῃ μετὰ τὸν Πάπα; Ὡς πότε θ' ἀνέχεσθε τὴν ἄρσιν τοῦ ἀναθήματος; Δὲν εἶναι σὰν νὰ τὸν ὁμολογεῖτε ὀρθόδοξο; Ὡς ἀνέχεσθε νὰ μένετε σὲ μιὰ Ἐκκλησίαν ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ φέμα;

Καὶ ἐνῷ ἡ αἵρεσις ἀπλώνεται συνεχῶς καὶ ἡ Ἐκκλησία ὁρίσεται σὲ ἀταξία, ἡ μόρφωση πολλῶν Θεολόγων στὸ ἐξωτερικὸν αὐξάνει συνεχῶς καὶ νέοι «γενίτσαροι» παρουσιάζονται στὸ θεολογικὸ κορμὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἰσως οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ποὺ τελευταία, μετὰ τὸ πρόσχημα τῆς συμπίνοιας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, θέλουν νὰ μᾶς φωτίσουν καὶ νὰ μᾶς χειραγωγήσουν πρὸς τὸ σκοτάδι καὶ τὴν ἀπώλεια ποὺ οἱ ἴδιοι ἐκδίδουν ἀποτελοῦν ὁμάδα ἀπὸ «γενίτσλους». Δὲν θὰ θέλαμε νὰ τὸ διακηθῶμε τὸ γεγονός ὅμως ὅτι μετὰ τὸς ἔγχο ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν Γνησίων Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν λέει πολλά.

Δὲν εἴμαστε Θεολόγοι τοῦ Πανεπιστημίου. Αἰσθανόμεσθε ὅμως «ἐλεύθεροι» ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν αἵρεσεων γιατί θαδίζουμε τὴν «Ἀλήθειαν» τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ σώζει, καθὼς τὴν ἐρμήνευσαν καὶ μᾶς

τήν διδάξαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Γι' αὐτὸ οἱ ὑποδείξεις τῶν «μορφωμένων» καὶ μὲ πτυχία θεολόγων δὲν μᾶς χρειάζονται· εἶναι ἔξω ἀπ' τὴν «Ἀλήθεια».

Ὁ Θεὸς εἶναι «Ἀλήθεια», εἶναι «Ἀγάπη», εἶναι «τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Ὅταν χάριν τῆς «ἀγάπης» παραβλέψουμε τὴν «Ἀλήθεια» ἡ ἀγάπη ὑπηρετεῖ τὸ φέμα καὶ τὴν ἀπάτη. Τοὺς αἰρετικούς καὶ γενικά τοὺς ἀνθρώπους ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸν ἀγιασμένο περίβολο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡμεῖς τοὺς ἀγαπάμε καὶ πονᾶμε κι' εὐχόμαστε νὰ τοὺς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ γυρίσουν στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδοξίας· αὐτὴ εἶναι ἡ «ἀγάπη Χριστοῦ». Δὲν ἀγαπάμε ὅμως τὴν αἵρεσίν του καὶ ἡ ἐπιμονή μας νὰ τὴν ἀπαρνηθοῦν εἶναι φυσιολογικὴ ἐκδήλωσή τῆς ἀγάπης μας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὅταν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἐορτάζουμε καὶ πανηγυρίζουμε δεσποτικές, θεολογικὲς ἢ Ἁγίων ἐορτές συνεορτάζει μαζί μας καὶ ἡ «θραιεύουσα» στοὺς οὐρανούς Ἐκκλησία καθὼς λέγει ἡ εὐχή τῶν Θεοφανείων: «Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς καὶ χορὸς Ἁγίων Ἐκκλησιάζει ἡμῖν καὶ Ἀγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουν» καὶ πῶς κάτω «Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ». Φ ε ὁ ὁ ν τ α ι· λοιπὸν ὅσοι δέχτηκαν τὴν α ὁ θ α ῖ ρ ε τ η· καινοτομία ἐνὸς Μελετίου Μεταξάκη κι' ἐνὸς Χρυσοστόμου Παπαδόπουλου οἱ ὅποιοι ἀλλάξαν τίς μέρες ποὺ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο φώτισε τοὺς Ἁγίους Πατέρας νὰ ὀρίσουν ὥστε νὰ συνεορτάζουν τὰ οὐράνια μὲ τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ κανόνισαν ὥστε νὰ συνεορτάζουν μὲ τοὺς Παπικούς! Μὲ τὸ «δὲν πειράζει τὸ ἓνα, δὲν πειράζει τὸ ἄλλο» φθάσαμε στὸ «μὴ χειρότερα»!

Πῶς δὲν πειράζει! Ἡμεῖς κρατάμε τὴ γραμμὴ τῶν Πατέρων, ἑοεῖς τοῦ Μετ. Μεταξάκη κι' ἔτσι, ὅταν ἡμεῖς λέμε: «Σήμερον... συνεορτάζει... καί... συνομιλεῖ», ἑοεῖς τὰ εἶπατε αὐτὰ παρὲς μὲ τοὺς αἰρετικούς κι' ἔτσι δ ι α σ π ᾶ σ α τ ε τὴν ἑ ν ὁ τ η τ α τῆς Θείας λ α τ ρ ε ῖ α ς· ξέρετε πολὺ καλὰ τί θὰ πεῖ αὐτό. Κοπήκατε ἀπὸ τὸν κορ-

μὲ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Γι' αὐτοὺς ποὺ εἶναι θυθυμένοι στὸ φέμα, ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρὴ· θέλουν νὰ καταργήσουν τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς, γιὰ νὰ μὴν ἐλέγχονται. Ἐφθασαν νὰ μεταχειρισθοῦν ἐξορίες καὶ φυλακὲς· στὰ χαμένα ὁμῶς γιατί, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Διμασκηνός: «ἀγωνίσαι ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ». Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει: «οὐδεμιὰς δεῖται βοηθείας ἢ τῆς ἀληθείας ἰσχύος ἀλλὰ, κἂν μυρίους ἔχη τοὺς σθενύοντας αὐτὴν, οὐ μόνον οὐκ ἀφανίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐπειρεάζειν ἐπιχειρούντων φαιδρότερα ἀνέισι, τῶν κοπτόντων ἑαυτοὺς καταγελῶσα».

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΗΑΡΔΑΚΑΣ

Ἱερομόναχος

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ

Ὅπως δι' ἕκαστον ἔτος, οὕτω καὶ ἐφέτος τὴν 13ην Νοεμβρίου 1978 ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ἐορτῆς τοῦ Μεγάλου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος δέησις διὰ τοὺς προαπελθόντας Ἀρχιερεῖς τοῦ Ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.

Ὅθεν ἡ Ἱερά Ἡμῶν Μητρόπολις Παιραιῶς καὶ Σαλαμίνος, προεξάρχοντας τοῦ Μητροπολίτου μας κ.κ. Γερωντίου, μετέδῃ μετ' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ κληρικῶν καὶ πλῆθους λαοῦ, περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῆς Πάργης, τοῦ ἀειμνήστου κυροῦ Ἐπισκόπου Παρθενίου, ἐνθα φυλάττεται ἡ Κάρα τοῦ Ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἡμῶν Κυροῦ Χρυσοστόμου, πρῶην Φλωρίνης.

Ταύτη ἡ δέησις ἐγένετο εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς προαπελθόντας Ἀρχιερεῖς, διὰ τὰς πολλαπλὰς πνευματικὰς καὶ ὕλικας θυσίας, τὰς ὁποίας προσέφερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐσεβείας, ἀφήνοντας ἑμᾶς, φωτεινότατον παράδειγμα τὴν ζωὴν των, εἰς τὰς ζοφώδεις ἡμέρας τὰς ὁποίας διερχώμεθα.

Τοῦτο πως διετράνωσαν ἐν σαλπίζματι ὁ Μητροπολίτης μας κ.κ. Γερωντίος εἰς τὴν Ἐγκύκλιον αὐτοῦ λέγων: «...Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε παρὰ τῶν ἀειμνήστων προαπελθόντων Ἀρχιερέων Ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, πρῶην Φλωρίνης καὶ Μητροπολίτου Κυροῦ Γερμανοῦ Κυκλάδων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Ἀκακίου, τῶν Μητροπολιτῶν Κυροῦ Παρθενίου Κυκλάδων καὶ Χρυσοστόμου Κυροῦ Μαγνησίας...».

Τὴν πάνσεπτον τελετὴν διάνησε ἡ ὁμολία τοῦ προσφίλους κ. Ἀναγνωστόπουλου, ὁ ὅποιος ἐν κατανώξει καὶ εὐλαθείᾳ διεκήρυξε τὰς φήμας τῶν προαπελθόντων Ἀρχιερέων καὶ ἐν εὐσεβείᾳ ἐπρόβαλλε τὸ λείψανον τῆς Κάρας τοῦ προαπελθόντος Ἀρχιεπισκόπου Ἡμῶν Χρυσοστόμου, πρῶην Φλωρίνης.

Ν. Α.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος, καθηκόντως καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παραρρηγνυῶν, δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρούσης ὅτι, οὐδὲν δημοσίευμα δεσμεύει ταύτην ἢ ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπυχε τοῦτο, πρὸ πάσης κυκλοφορίας, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ἐγγράφως ἢ δὲν ἔδῃ μοσιεύθῃ ἐν μέρῃ ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ Ἐπίσημον Ὅργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ὁ Μέγας τῆς ἐρήμου Καθηνητῆς

Ἡ σπουδαιότερα ἀσκητικὴ μορφή τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ὑπῆρξε ὁ ὑπέρτοχος ἀσκητὴς καὶ καθηγητὴς τῆς αἰγυπτιακῆς ἐρήμου, ὁ Μέγας Ἀντώνιος τὸν ὁποῖον τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας, τὴν 17ην ἐκάστου μηνὸς Ἰανουαρίου.

Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων προβάλλει αὐτὸ τὸ ἀριστον παράδειγμα τοῦ μοναχικοῦ βίου πού διδάσκει τώρα καὶ αἰῶνας πολλοὺς ποῖος πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀληθινὸς μοναχὸς καὶ ποῖα τὰ διώματα τῆς ψυχῆς του. Μοναχὸς δὲν εἶναι ἐκεῖνος πού θὰ περιμαυρὸς τριδόνιον καὶ θὰ κρατᾷ προκλητικὰ μόνον τὸ κοινόσχοῖνιον στὰ χέρια, ἀλλὰ ἐκεῖνος πού κάτω ἀπὸ τὸ ράσο τὸ τίμιο καὶ δοξαζόμενο τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ ἔχει σαβανῶσει καὶ νεκρώσει κάθε πειρασμὸν τῆς ζωῆς καὶ τὸ κοινόσχοῖνιόν του θὰ ἔχει «δέσει» κάθε κακὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀναστάτωσιν τῆς ψυχῆς. Γιατὶ κάτι τέτοιο κατώρθωσε μὲ τοὺς πολλοὺς του ἀγῶνας, ἡ φιλέρημος ἀηδὼν τῆς ἐρήμου Ἀντώνιος ὁ Μέγας.

Ἀπὸ τὰ μικρὰ του χρόνια γεμάτος ἀπὸ Θεὸν καὶ πίστιν μεγαλῶνει κοντὰ στοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους γονεῖς του πού εἶναι κάτοχοι τεραστίας κτηματικῆς περιουσίας στὴν Κομὴ τῆς Μέσης Αἰγύπτου κοντὰ στὴν ἀρχαία Μέμφιδα, στὸν τόπον πού γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε ὁ Ὁσῖος καὶ Θεοφόρος πατήρ τῆς ἐρήμου.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τόσο μεγάλη ἀνεδείχθηκε ἡ μορφή τοῦ μεγάλου ἐρημίτου ὥστε βιογράφος του στάθηκε ὁ μεγάλος πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Μέγας Ἀθανάσιος πού ὑπῆρξε καὶ μαθητὴς του. Ἐκεῖνο πού ἤσκησε μεγάλην ἐπιρροὴν στὴν ψυχὴν του ἦταν τὸ καθαρῶς Θεοκρατικὸν καὶ Θρησκευτικὸν περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ του, τῆς οἰκογενείας του, καί, αὐτὸ θὰ παύσῃ πάντοτε τὸ σπουδαιότερον ρόλον στὴν καθόλου διαμόρφωσιν τῆς ψυχῆς τοῦ κάθε αἱρέτου. Ἄν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες ἀπὸ τὰ πρῶτα θήματα τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ των, δόσουν τὴν ἀνάλογη προσοχὴ γιὰ τὴν ψυχικὴν καλλιέργειαν τοῦ παιδιοῦ, τότε θὰ ἔχουν καὶ τὰ ἀνάλογα ἐπιτεύγματα. Εἶναι δὲ μυριαπλόδεικτον ὅτι τὸ καθόλου παράδειγμα καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν μεγάλων ἐπιδρᾷ στὴς τρυφερὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν καὶ τὰ συνοδεύει ἐφ' ὅρου ζωῆς. Γι' αὐτὸ ἀποθνήσκοντας οἱ γονεῖς του μένει κάτοχος τῆς τεραστίας περιουσίας αὐτῶν ὁ Μέγας Ἀντώνιος ὁ ὁποῖος τὴν διανέμει στοὺς πάσχοντας καὶ ἐνδεεῖς κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Σωτῆρος «εἰ θὲ λείεις τέλειος γανέσθαι πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δίδας τοῖς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θῆσαυρόν ἐν οὐρανοῖς». Τοποθετεῖ τὴν ἀδελφὴν σὲ παρθενῶνα ὅπου διέμεναν καὶ ἄλ-

λες παρθένες καὶ ἐκεῖνος ἀποσύρεται στὴν ἐρημὸν ζώντας διὸν ἀσκητικόν, κατ' ἀρχὴν ἔξω ἀπὸ μίαν καλύβαν, ὕστερα ἔξω ἀπὸ ἓνα μνημεῖον καὶ τελικὰ σὲ ἐρημὸν πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης εἰκοσι ἐλόκληρα χρόνια, διαιωόμενος λιτώτατα πρὸς καταπολέμησιν τῶν πειρασμῶν τῆς σαρκὸς καὶ τῶν παθῶν.

Ἐνῆστευε διαρκῶς, φορούσε τρίχινον ἑνδύμα σύμφωνον μὲ τὰ ἀσκητικὰ ἰδεώδη, «μὴ ὁ ἐὶς λῶς τοῦς πόδας αὐτοῦ ἀπονίψας».

Ἀπειρες ψυχὲς ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κόσμου κατέφθαναν κοντὰ του γιὰ νὰ τὸν θαυμάσουν, νὰ τὸν συμβουλευθοῦν, νὰ ζητήσουν τὴν εὐλογίαν του.

Αὐτὸ ἐξαναγκάζει συνεχῶς τὸν Ὁσῖον Ἄνδρα νὰ καταφύγῃ σὲ ὄρος ὑψηλὸ ὅπου καὶ ἐξῆσε μέχρι τοῦ θανάτου, τῆς μακαρίας ἀναπαύσεώς του.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων πού ἐξήγησαν τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἦταν καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Μέγας Ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος καὶ οἱ υἱοὶ του.

Πολλοὶ ἐθαύμαζαν μάλιστα γιὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν, ἀλλὰ ὁ ἀληθινὰ ταπεινὸς ἅγιος τοῦ Θεοῦ ἐρημίτης ἔλεγε: «Μὴ θαυμάζετε ἐμένα γὰρ ἡ φύξις μου, ἀλλὰ ὁ βίος μου, καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος εἶναι. Ἀλλὰ θαυμάσατε μάλλον ὅτι ὁ Θεὸς ἔγραψεν νόμον χάριν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του».

Τόσον μεγάλη ἡ εὐσεβεία του ὥστε, ἐνῶ δὲν ἐγνώριζε καθόλου γράμματα καὶ μάλιστα Ἑλληνικά, ἐγνώριζε θαυμαστῶς διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκάμπτου θελήσεώς του πολλὰ χωρία ἀπ' ἔξω τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Κι' ὅταν μὲ τὸ φωτεινόν του παράδειγμα ἐπλημμύρισε ἡ Μέμφις καὶ ἡ Νιτρὺς ἀπὸ μοναχῶν καὶ ἀσκητῆρια, σὲ βαθὺ γήρας κατέρχεται γιὰ δευτέρη φορά στὴν πολὺδουη Ἀλεξάνδρεια γιὰ νὰ σταθῇ στὸ πλευρόν τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, γιὰ νὰ τὸν στηρίξῃ πολεμῶντας τὸν βλάσφημον καὶ αἰρεσιάρχην Ἀρείον. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἡρωϊκὸς μοναχὸς τῆς ἐρήμου μας χαρίζει πολλὰ διδάγματα γιὰ τὴν ζωὴν μας, δύο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι: α) Ἀγράφματος ὢν, ὅμως ὑπῆρξε γνώστης καὶ κάτοχος τῆς ἀθανάτου ἁγίας Γραφῆς. Ἐμμεῖς μορφωμένοι, μὲ γράμματα, μὲ γνώσεις, ΑΓΝΟΟΥΜΕΝ τὴν ἁγίαν Γραφήν, γι' αὐτὸ εἰμὲν χλιαροὶ καὶ ἀμφοτερόσημοι, ἀδύνατοι πολλὰς καὶ ἀνίκαντοι νὰ ἀποστοιμώμεν τόσοις καὶ τόσοις ἐμφανεῖς καὶ ἀφανεῖς ἐχθροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας μας. β) Ἀγαποῦσε μὲ πάθος ἱερὸν τὴν ἀγιωτάτην μας Ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῆς ὁποίας, ἔκαμε τόσες καὶ τόσες

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ

Από επιστολές πρεσβυτέρων που λαμβάνουμε φαίνεται πως πολλοί είναι εκείνοι που ικανοποιούνται από το περιεχόμενο της στήλης αυτής, γι' αυτό και σήμερα προχωρώντας περισσότερο στον πνευματικόν καταρτισμόν του Πρεσβυτέρου θα γράψουμε μερικά για τόν ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΣΤΟΛΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Αλλά πρίνφθάσωμεν στην ουσία θα αναφέρουμε κάτι που διαβάσαμε σε απογευματινήν εφημερίδα. Ανώτερος ευνεβής και ευσυνείδητος Δικαστικός ήλεγξεν, γράφει ή εφημερίδα, κληρικών κάποιου χωριού για την ρευστότητα της συνειδήσεώς του, γιατί σε πρώτη κατάθεσίν του άλλα είπεν και έτόνισεν ένώπιον του Ανακριτού και κατόπιν, ένώπιον του Δικαστηρίου, κατά την δικάσιμον άλλα είπεν. Δικαιολογημένα με πικρίαν πολλήν ρώτησεν ο ανώτερος Δικαστικός την ήμέραν της δίκες: «Ο Ίερεύς αυτός πότε λέγει την αλήθεια, όταν καταθέτη ένόρκως ένώπιον του Ανακριτού, ή, όταν εξετάζεται ένώπιον του Δικαστηρίου»;

Αυτό το θλιβερόν και αποκαρδιωτικόν γεγονός που αναφέρεται στον Τύπον παρέχει την αφορμήν να μιλήσωμε για τόν πνευματικόν στολισμόν του Πρεσβυτέρου που είναι ή ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ, κάθε του λόγος, κάθε του έκφρασις που είναι κάθε τί που βγαίνει από το στόμα του.

Καθρέπτως της προσωπικότητός του, είναι ή προσεκτική έν πάσι έκφρασις των λόγων του. Γιατί ο Ίερεύς διακονεί τόν Ίησουν Χριστόν και ο Κύριός μας είναι Η ΑΛΗΘΕΙΑ και Έκείνος δέν έχει καμιά σχέση με το ψεύδος του κόσμου. Άλλωστε όταν έρχεται σε επαφήν και επικοινωνίαν με την ανθρωπίνην Δικαιοσύνην διαβεδαίοι τούς πάντας πως λέει την αλήθειαν και μόνον αυτήν, έπι τω λóγw τής Ίερωσύνης τού, χωρίς φό-

βον και πάθος. Αυτό είναι το καθήκον ένός αληθινού λειτουργού του Ύψίστου που ζεί με φόβον και επίγνωσιν του Ύπουργήματός του. Να αίρεται υπέρνω προσώπων, συγγενών, συμπαθειών, συμφερόντων, υπέρνω συμπαθειών και αντιπαθειών, υπέρνω μικροτήτων που δεσμεύουν την αλήθειαν, υπέρνω συμφερόντων και αδυναμιών, και να θροντοφωνή ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ, ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, ΤΟ ΠΡΕΠΟΝ. Άλλοιως άμαρτάνει θανάσιμα ένώπιον του Πανοικτίρμονος Αρχιεπίσκοπου Κυρίου και έκθέτει ανεπανόρθωτα το υπόβλημα του στα μάτια όλων των ανθρώπων.

Γι' αυτό επιβάλλεται ο Ίερεύς να προσέχη την μεγάλην έντολήν του Μεγάλου Χριστοκήρυκος Παύλου που μας προτρέπει: «Α λ ε ι τ ε τ η ν α λ ή θ ε ι α ν ε κ α σ τ ο ς μ ε τ α τ ο υ π λ η σ ί ο ν α υ τ ο υ» (Έφεσ. Δ' 25).

Κι' αν έμεις διδάσκειμεν τούς άπλους ανθρώπους και χριστιανούς να είναι φιλαλήθεις και κόσμιοι στην γλώσσα και στις έκφράσεις των, πολύ περισσότερο πρέπει να ζυγίζουν οι πατέρες και οι πρεσβύτεροι της Έκκλησίας μας πως έκφράζονται προς το έμπιστευμένον σ' αυτούς Ποίμνιον, προς τούς συνεργάτας των, προς τις Άρχές με τις όποιες έρχονται σε επαφήν και συνεργασίαν άλλα και γενικά πρέπει να γνωρίζουν πως ο «ΛΟΓΟΣ» μας είναι αναλόγως με το περιεχόμενό του ο πνευματικός καθρέπτης που δείχνει την ποιότητα της ψυχής μας. Πρέπει να το γνωρίζουν αυτό οι Πρεσβύτεροι της Έκκλησίας μας άλλα και όλοι οι Κληρικοί Της γενικώς, πως ή καθόλου έκφρασις των τούς αναδιδάξει στην συνείδησιν, ή, τούς κατακρημνίζει στην συνείδησιν των πιστών.

Πάντοτε μέν όφείλει να είναι προσεκτικός στις έκφράσεις του, άλλα όλος ιδιαιτέρως πρέπει να είναι προσεκτικός όταν καταθέτη ένώπιον πάσης Δικαιοσύνης και να υπολογίζει πως ο λόγος του, είναι λόγος Ίερέως, λόγος του Θεού του Ύψίστου και έχει γι' αυτό μεγάλη βαρύτητα. Είναι δε δυνατόν με τόν λόγον αυτόν αν δέν προσέξη να άθωώση έναν έννοχον και να καταδικάση έναν άθωον.

Όταν δε γενικώς μιλά και έκφράζεται ένας Ίερεύς πρέπει να γνωρίζει πως κρίνεται αυτή ή ίδια ή Έκκλησία της όποιας είναι τεταγμένος πιστός Οίκονόμος και Ταμειός της Χάριτός Της. Η όλη φωτεινή και υποδειγματική συμπεριφορά του Κληρικού θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε, «τ ο δ ν ο μ α τ ο υ Θεο υ δ ι' ή μ α ς ν α μ ή θ λ α σ φ η μ η τ α ι ε ν τ ο ι ς α ν θ ρ ω π ο ι ς» (Ρωμ. Β' 24), άλλα αντιθέτως να δοξάζεται και να επαιώνεται οι Λειτουργοί Του ως άξιοι της άποστολής των και έκφραστοι αληθινοί του

Θεός. Έμεις, ειλικρινά ΑΓΑΠΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ; ΤΙ ΜΑΣ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ ΑΥΤΗ; ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΜΑΣ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ; ΟΛΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΙΚΩΝ; Να δύο έρωτήματα που πρέπει να μας κάμουν να σκεφθούμε πως, εκείνος που θέλει να άνήκη στην Έκκλησία του Χριστού πρέπει ΝΑ ΜΕΛΕΤΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ, ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ και, ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΘΥΣΙΑΝ ΧΑΡΙΝ ΑΥΤΗΣ. Τότε αληθινά και πραγματικά θα μporή να πιστεύη πως άνήκει στον Κύριον και ζεί μόνον για Έκείνον. Χριστιανισμός είναι ΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ.

Ε. Α. Σ.

Συέγυεις ἐπὶ τῷ Νέῳ "Ετει

Ὁ γερὼ - χρόνος ἔφυγε καὶ μπροστά μας ἀνοίγεται πάλιν ἕνας νέος δρόμος μακρὸς 366 ἡμερῶν γεμάτος μὲ ἐρωτήματα καὶ ἀνθρώπινες ἀγωνίες. Μπροστά στοῦ κατώφλι τοῦ χρόνου στέκεται μὲ ἀγχος ὁ χριστιανὸς καὶ θέλει νὰ μάθῃ τί τοῦ ἐπιφυλάσσει αὐτός... Χριστιανέ! Μὴ ἀγωνιάς γιὰ τὸ τί σοῦ ἐπιφυλάσσει ὁ καινούργιος χρόνος 1979. Μόνον κάμε ἐκεῖνο ποῦ περνᾷ καὶ ἐπιβάλλεται σὲ σένα. Δοξολόγησεν μὲ εὐγνωμοσύνην τὸν ἐν Τριάδι Κύριον γιὰ τὸν ἐπέτρεψεν καὶ αὐτὸν τὸν χρόνον νὰ δώσῃς τὸ παρὸν τῆς ζωῆς, ἐνῶ τόσοι καὶ τόσοι ἔφυγαν γιὰ τὸ μακρινὸ ταξίδι τοῦ ἄλλου κόσμου τοῦ παντοτεινοῦ καὶ ἀληθινοῦ. Σὺ ἔχεις ἀκόμη μπροστά σου καιρὸ γιὰ νὰ διορθώσῃς πολλὰ κακῶς κείμενα, ἀρκεῖ νὰ τὸ

θέλῃς. Κι' ὕστερα ἐμπιστεύσου ὅλη σου τὴν ὑπαρξὲν στὰ παντοδύναμα χέρια τοῦ Ὑψίστου καὶ μὴ φοδηθῇς τίποτε ἀπολύτως. Τρίχα δὲν πέφτει ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου, ἐὰν αὐτὸ δὲν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος καὶ εἶναι γιὰ τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς σου, αὐτὸ μᾶς το-νίζει ὁ Θεὸς καὶ ἱερὸς πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μας, Οὐρανοφάντωρ Βασιλεὺς. "Ετοι, μὲ αὐτὲς τίς σκέ-φεις ἀκολούθησε τὸν δρόμον τοῦ χρόνου καὶ μὴ φο-βάσαι τίποτε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος φέρει εἰς γνῶ-σιν, τοῦ, ἐντὸς καὶ ἔκτος τῆς πατρίδος ἡμῶν, Χρι-στολέκτου πληρώματος Αὐτῆς, ὅτι τινές, προβαλλό-μενοι ὡς κληρικοί τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, μὴ φέ-ροντες ὁμῶς τὴν ἔκπαλαι ἐπικρατοῦσαν ἐνδυμασίαν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνος κληρικοῦ ἤτοι ράσον, κα-λυμμαῖον, μακρὰν κόμη, γενειάδα κ.τ.λ., ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΣΙ Εἰς τὴν ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ καίτοι οὗτοι πρὸς διασφάλισιν καὶ ἐλευθέραν αὐτῶν δραστηριότητα μνημονεύει αὐ-τοβοῦλως τοῦ Ὁνόματος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιε-πισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αἰξεντίου. Ἐπίσης καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι ὁ κληρικὸς κ. Κάλλιστος (Βίκτωρ) Χρη-σιδῆς ἀπὸ τοῦδε δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς κληρικοὺς ἡ-μῶν, διότι κατὰ ἐξηκριθωμένην πληροσφίαν ἐκπε-μει ὑπόθεσις τοῦ παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δικα-στηρίοις τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας.

Δι' ὃ προτρεπόμεθα πατρικῶς τὰ πιστὰ ἡμῶν τέκνα ὅπως μηδεμίαν πνευματικὴν κοινωνίαν ἔχουν μετ' αὐτῶν.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ἀγίου θελήματός Του.

Λαλεῖτε ὅθεν σεβάσμιοι καὶ ἄξιοι Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου τὴν Ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅς εἶναι ὁ λόγος σας, τὸ ναί, ναί καὶ τὸ ὄχι, ὄχι. Ἄς εἶναι ὁ λόγος σας λόγος Θεοῦ, ἐλπίδος καὶ παρηγορίας, συγγνώμης καὶ ἐπειθείας, ἀλλὰ ἐ-πιτιμύσεως πατρικῆς ἐκεῖ ὅπου ἐπιβάλλεται. Τότε θὰ στέκεσθε φηλὰ στὴς συνειδήσεις ὄλων, τότε θὰ ἔχετε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν εὐακρινὲς σεβασμὸν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν συμπράστασιν στὴν διακονίαν σας τῶν πάντων καὶ τότε, ἐπιβλέπων ἐφ' ὑμᾶς ὁ Κύριος θὰ σὰς ἐνισχύσῃ στὴν ὑψίστην ἱερατικὴν δια-κονίαν σας. Λοιπὸν, λαλεῖτε πατέρες καὶ ἀδελφοί, μόνον τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου.

Ε. Α. Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιθυ-μᾷ εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατα τὴν κρί-σιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγρα-φα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

“ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

·Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΓ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΓ ΤΑΜΕΙΟΓ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 628.280

Διευθυντής Συντάξεως

Θεόδωρος Μαρτιώλης

Κάνιγγος 32 — Αθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Αθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμᾶς	60
Ἐτησίᾳ	100
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια	6
Ἐτησίᾳ	10
Τιμὴ φύλλου δραχ.	5

ΑΠΟΚΑΡΔΙΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ανιαρή βεβήλωσης

Σ' ένα από τα θέατρα των Αθηνών παίζεται ένα βλάσφημον θεατρικόν έργον, ένα έργον που αποτολμᾷ ανίερᾳ καὶ ἀσεβέστατα νὰ παραποιῇ τὸν πάναγγelon καὶ πάνοπilon βίον τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν, Ὁ Ἰ η ς ο ὺ ς Χ ρ ῖ σ τ ο ς Σ ο ὺ π ε ρ Σ τ ᾶ ρ, (Ἀγλ. Ὁ Ἰ η ς ο ὺ ς Χ ρ ῖ σ τ ο ς ὑ π ἔ ρ λ α μ π ρ ο ν "Α σ τ ρ ο ν). Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα κακὸν ποὺ ἐπεσφραγίσθηκε στὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐξ αἰτίας τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἀπὸ τὸν Θεόν. Πολλὰ ἐγράψαν περὶ τοῦ ἀσεβοῦς τούτου ἐξαμβλώματος τῆς τέχνης ποὺ παραποιεῖ ἐντελῶς τὴν χρυσταλλινὴν ἀλήθειαν γιὰ τὸν Ἅγιον καὶ σωτήριον βίον τοῦ Θεανθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ δυστυχῶς υπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον δὲν ἐξανέστησαν ἀλλὰ ἐχειροκρότησαν τὴν... ἐπιτυχίαν (!!!) τοῦ ἔργου καὶ ἐδήλωσαν πὼς εἶναι ἔργο μεγάλης...!!! καλλιτεχνικῆς ἀξίας...

Δὲν θὰ θελήσωμεν νὰ κάνωμεν τοὺς τεχνοκριτικούς ἀλλὰ σὰν πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ ἀποτροπιασμοῦ καταδικάζομεν καὶ στιγματίζομεν αὐτὴν τὴν αὐτοτολὸν καὶ ἀπαράδεκτον βεβήλωσιν τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων τῆς Πίστεώς μας καὶ πρὸ πάντων τὴν διαστρέβλωσιν καὶ δόξανσον παραποίησιν τῶν Αἰωνίων Εὐαγγελικῶν Ἀληθειῶν. Καὶ σ' αὐτὸ ἐπάνω ἔχομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ ἐλέγξωμεν πολλὰ, πάρα πολλὰ παραποιούμενα καὶ διαστρεβλώνοντα τὴν ἀλήθειαν τοῦ

ἀνιέρου τούτου ἔργου, ἀρκοῦμεθα ὁμῶς, ἐλλείψει χώρου νὰ τονίσωμεν ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ψεύδη. Τοιμᾶ γὰρ τονίξῃ ὁ ψευδολογὸν σεναριογράφος μετὰ τὴν ἀσεβῆ γλῶσσαν του ὅτι, ὁ Κύριος ἦταν μέγας — μόνον — ἠθικοδιδάσκαλος, καὶ ἅγιος καὶ ἀνιδιοτελής ἀγωνιστής, ἱδρυτὴς θεῆ, κάποιος ἀπὸ τῆς πολλῆς θρησκείας καὶ βιοθεωρίας!!! ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ὑπῆρξεν ΜΟΝΟΝ Διδάσκαλος ἀλλὰ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΟΣΤΙΣ ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν αἰώνιον Βασιλείαν. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου, τὴν Θρησκείαν τὴν ὁποίαν ἐδωρήσατο στὸν κόσμον αὐτόν, δὲν ἦταν ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΑΛΛΑ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ, ἡ ὅρις καμμία σύγκρισιν μετὰ τῆς τότες ἄλλης ποὺ ἐφεύρε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔχουν διδασκαλίαι ἀνάλογα μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τῆς ἀρέξεις τῶν δημιουργῶν των. Ἡ Θεόδοτος Θρησκεία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη γιὰ τὴν ὁποίαν ἐτόνισεν πὼς μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, δὲν θὰ μporέσουν νὰ τὴν νικήσουν οὔτε καὶ ΑΥΤΗ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΔΟΥ. Θέλουμεν νὰ τονίσωμεν πὼς κοντὰ στῆς τότες ἄλλης ψευδολογίας καὶ ἀσέβειαις πολλὰ ἀναφέρονται γιὰ τὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου μέχρι τὴν θανάτωσιν παραποιημένην δίκην, Καταδίκη καὶ Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου (καθόλου δὲν μιλοῦν γιὰ ἀνάστασιν) καὶ περὶ τῶν ὁποίων συντόμως θὰ γράψωμεν ἐκεῖνα πού ἐκ καθήκοντος ἐπιβάλλονται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστάς χρηματικῶν καὶ Ἰλικοῦ ἤτοι ὑπόλοιπα Α)σμοῦ κτλ. ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κἀνιγγὸς 32, τηλ. 3628.280.

Ἐκ τῶν Γραφείων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρεμηταὶ ὅπως μὲς ἐνημερῶνουν εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων 1978 τὸ ποῖμνιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀφφνῆς διένειμε εἰς 190 οἰκογενεῖς, εἰς Γηροκομείον «Παναγία Ὁδηγήτρια» Γλυφάδας 15.000 δρχ., εἰς Ὁρφανοτροφεῖον Πατρὸς Διονυσίου, εἰς Ἱδρυμα Κοιταλάων Παίδων Ἐκάλης 15.000. καὶ 5 σπῆτια Γαλήνης 1.000 καὶ 400 κοτόπουλα, 400 καὶ τυροῦ ἀξίας 146.000 δρχ.

— Ὡς πρὸς τὸ Ἱερ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Καρὰ δρχ. 30.000.

— Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου Παιραιῶς δρχ. 28.000 πρὸς 43 οἰκογενεῖς ὡς καὶ δέματα δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Παιραιῶς κ. Γ. Μπουγά.

ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 23ην Νοεμβρίου ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ πρεσβυτέρα Ἑλένη Κατσίδα σύζυγος τοῦ Τερέως Δημητρίου Κατσίδα ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου τοῦ Παραρτήματος Ραφάνη - Αλκίσης. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐχεται ἕπως ὁ Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ εἰς τὸν παλαιμάχον ἀγωνιστὴν πατέρα Δημήτριον θερμὰ συλλυπητήρια.

ΔΡΑΜΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1978.

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀγ. Βαρβάρας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. Δράμας ἀνεγνώσθη καὶ ἡμενηεύθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1407 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀφορῶσα, τὴν οἰκονομικὴν προσφορὰν τοῦ Ἐκκλησιασματος διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ μαρτυρικοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς Ἀθηνῶν. Μεταξὺ τῶν παραδειγματικῶν ἐφημερίσας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔφερε καὶ τῶν ἐργαζομένων οἱ ὅποιοι σὺν τῷ ἡμερομισθῷ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐνοσήμων μὲ τὰ ὅποια θὰ λάβουν τὴν σύνταξιν τῶν διὰ τὰ γηρατειὰ τῆς ζωῆς των. Πολὺ δὲ περισσότερον εἶναι κάθε προσφορὰ φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἀνεγέρσεως καὶ οὐκ ἱ. Μο-

νῶν καὶ εὐαγῶν ἰδρυμάτων, θεωρεῖται ἀναξίτηλον ἐνσημιον διὰ τὴν αἰώνιον ἐν οὐρανοῖς ζωὴν. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ Ἐκκλησιασμα προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμ. καὶ εἶναι πάντοτε κατὰ Θεὸν πρόθυμον νὰ προσφέρῃ διὰ τοιοῦτους σκοποὺς.

† ΠΡΩΘΙΕΡΕΥΣ ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΩΡΕΑ

Διὰ τοὺς κοινοφελεῖς σκοποὺς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὁ ἐν Δράμᾳ Πρωθιερεὺς Γ.Ο.Χ. Μιχαὴλ Ν. Σαβδόπουλος μᾶς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Καρυαῖς Ἀγ. Ὁρους θανόντος Ἱεροσολυμίτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀγαθαγγέλου Βούρδουλα ἑτῶν 62, δραχμῆς χιλίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναγράφου τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τοῦ Θεμελίου λίθου, τῆς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὴν Ἀστόρια.

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΙΑΣ

«Μετά πάσης μεγαλοπρεπείας και θρησκευτικής κατανύξεως ειορτάσθη και φέτος η εορτή του Αγίου Σπυριδωνος εις τον αμόνημον Ιερόν Ναόν Λαμίας. Το έσπερας της παραμονής έφάλη κατανυκτικός έσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μιας συμπαραστατούμενου υπό κληρικών της καθ' ήμās Εκκλησίας.

Τήν δέ πρωταν ιερουργήσαν οι Μητροπολίται Κορινθίας κ. Κάλλιστος και Φθιώτιδος και Θαιμακού κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενοι υπό των κάτωθι κληρικών: Αρχιμανδρίτου Γερασίου Βράκα

εξ Αθηνών, Βαρνάβα Ιερομονάχου, των αιδεσιμωτάτων Γεωργίου, Παναγιώτου, Ηλίου και των διακόνων Αμβροσίου εκ Δράμης και Χριστοδούλου του Αγίου Κορινθίας. Πλήθος κόσμου παρηκολούθησεν την πανηγυρικήν λειτουργίαν τόσον εκ της Φθιώτιδος όσον και εξ άλλων περιοχών της Ελλάδος».

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εκ τυπογραφικού λάθους ανεγράφη εις τό ύπ' αριθ. 757 φύλλον σελίς 3 ό Ούρανοκατέβατος αντί ό Ούρανοφάντωρ, και εις την σελίδα 4 αντί ό «Χριστός επί γής ύψώθητε» εις τον τρίτον στίχον έπαλαμίδανεται τό «Χριστός γεννάται δοξάσατε».

Συγμύδτυπον από την δεξίωσιν που εδόθη εις τους επισήμους την ημέραν της θεμελιώσεως της εκ βάθρων ανακαινίσεως του Ιερού Ναού Όσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου στην Αστόριαν. Εξονίζονται ό Πανος, Αρχ. Παΐσιος Ζουλουργάς ευχόμενος και ευχαριστών, εξ άριστερων του ό εκπροσωπήσας τον Μακαριώτατον Μητροπολίτην κ. Φιλάρετον Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Αντώνιος Γκράμπε, Αρχ. Βικέντιος Μπλαματέμος και λοιποί.

Πλήθος του εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ περιστοιχίζει τοὺς ἀρχιερεῖς μας.

Μεγαλοπρεπὴς πορεία πρὸς τὸν τόπον τῆς Καταδύσεως.

Ἀπὸ τὴν Τελετὴν τοῦ Θεμελίου λίθου τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου Ἀστορίας Νέας Υόρκης, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη θὰ φθάσῃ τὸ 1.000.000 δολλάρια περίπου.